

ŽIGI DRINOVCU V SLOVO

Poslovil se je naš sodelavec, tovariš in prijatelj Žiga Drinovec. Še do nedavnega je bil naš delovni tovariš v Republiški geodetski upravi za področje katastrów in evidenc komunalnih naprav, stavb in stavbnih zemljišč. Lansko leto se je upokojil, nihče med nami pa si ni mislil, da bo že letos slovo dokončno. Prav je, da si obudimo spomin na njegovo strokovno pot.

Žigovo življenje se je pričelo 1921. leta v Ljubljani. Na ljubljansko univerzo se je vpisal v začetku zadnje vojne. Zaradi internacije v Gonrasu je s študijem v vojnem času prenehal. Po vojni in po dveh letih vojaškem roku se je vpisal na geodetski odsek v Ljubljani in 1956. leta diplomiral. Nastopilo je večdesetletno obdobje dela v stroki in geodetski službi.

Do leta 1959 je delal na osnovnih geodetskih mrežah na Geodetskem zavodu; do leta 1960 na ekspropriacijah pri Železniškem podjetju; do leta 1965 kot načelnik za gradbene in komunalne zadeve v občini Jesenice; do leta 1979 polnih 14 let, je bil načelnik katastrskega urada oziroma občinske geodetske uprave na Jesenicah; končno do leta 1989 kot samostojni svetovalec na Republiški geodetski upravi.

V svojem strokovnem in upravnem delu je bil vzoren, moderen in napreden. Kot prvi v Sloveniji je realiziral zamisel grafičnega informacijskega sistema. Njegov Atlas Jesenic je bil prvi grafični prikaz komunalnih naprav v naselju in je vseboval tudi tiste elemente, ki so bili kasneje vgrajeni v današnje evidence ROTE in EHIS.

Med prvimi je bil tudi pri uvajanju numeričnih katastrskih izmer in dopolnitvah teh izmer s podatki, ki se danes vodijo v zbirnem katastru komunalnih naprav. To je tudi eno izmed področij njegovega kasnejšega dela.

Svoje strokovno znanje, ki mu je treba dodati tudi sposobnosti in voljo za sodelovanje z geodeti iz sosednjih držav, je uporabil na svojem zadnjem delovnem mestu v Republiški geodetski upravi. Njegovi sodelavci smo to znali ceniti.

Usoda ubira svoje poti. Danes se od Žige poslavljam; vendar bo v naših pogovorih in spominih še vedno prisoten, tudi kot prijatelj in razsoden človek umirjene besede. Žal nam je ob tem slovesu; sožalje pa izrekam tudi vsem njegovim domačim.

Anton Lesar